

tárákat gyanítottak, ehelyett több ezer védett és nem védett zsidó búvóhelyére bukkantak. Krausz Miklós, a svájci mentőakció egyik vezetője kétségbeesetten kért segítséget a hatóságoktól. A Szabadság téri svájci követség útján Szalai Páltól,¹³¹ a nyilas párt rendőrségi összekötőjétől, Csipkés ezredestől, a város katonai parancsnokától és Kubissy Béla rendőrfőnöktől próbált segítséget kapni. Weisz Arthur, az épület korábbi tulajdonosa és parancsnoka megpróbált időt nyerni azzal, hogy figyelemterelő tárgyalásokba bocsátkozott a nyilas banda vezetőivel. Közben a nyilasok vagy 800 zsidót kihajtottak az utcára „átköltöztetés” céljából. Ezek a zsidók elkerülték sok szerencsétlenül járt társuk sorsát, hála két rendőrségi riadóautó és egy katonai egység határozott közbelépésének, melyeket Fábry Pál főhadnagy és Horváth Attila zászlós vezetett. Szalay rendelte ki őket a helyszínre. Másnap azonban egy csapat nyilas visszajött, és csapdába csalta Weisz Arthurt. Elhívták, hogy tárgyaljon a kerületi

26.7. kép
A budapesti gettó áldozatai